

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.082 van 3 februari 2015
in de zaak A. 209.956/IX-8174**

In zake : Kristina VINDEVOGEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Bert NELISSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sabien Lust en Antoon Lust
kantoor houdend 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van:
 - het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij Bert Nelissen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Leuven;
 - het ministerieel besluit van 11 juli 2013 waarbij het kantoor van Bert Nelissen, gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Leuven, wordt gevestigd te Leuven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Bert Nelissen heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 8 oktober 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim Mertens, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip Lahaye, die verschijnt voor de verwerende partij, Bert Nelissen en advocaat Jelle Snauwaert, die *loco* advocaten Sabien Lust en Antoon Lust verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Juridisch kader en feiten

3.1. De te volgen procedure bij de benoeming van een gerechtsdeurwaarder is ten tijde van de bestreden benoeming geregeld in artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, dat toentertijd luidde:

“§ 1. De kandidaat voor een ambt van gerechtsdeurwaarder richt zijn aanvraag bij een ter post aangetekende brief tot de Minister van Justitie en tot de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders en zendt eveneens aangetekend een afschrift ervan samen met zijn dossier, bevattende de documenten die staven dat hij voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 510, aan de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer waar hij solliciteert.

De voormelde kandidaturen moeten op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van één maand na de bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad.

De bekendmaking kan geschieden op zijn vroegst zes maanden voor het ontstaan van de vacature.

Geen benoeming kan geschieden dan nadat de termijn bepaald in het tweede lid is verlopen.

§ 2. De Minister van Justitie wint het met redenen omkleed advies van de procureur-generaal, van de procureur des Konings en van de raad van de arrondissementskamer in over de verdiensten en de bekwaamheid van de kandidaten.

Na ontvangst van de aanvraag om advies zendt de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer een afschrift van de aanvraag over aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders.

§ 3. De kandidaat wordt in kennis gesteld van de adviezen. Hij beschikt over een termijn van 10 dagen om zijn opmerkingen aan de om advies gevraagde instanties voor te leggen en te vragen gehoord te worden, in voorkomend geval bijgestaan door een raadsman van zijn keuze.

Het definitieve advies van de raad van de arrondissementskamer wordt aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders overgezonden. De definitieve adviezen worden aan de Minister van Justitie medegedeeld, door respectievelijk de procureur-generaal, de procureur des Konings en de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders, of door hun gemachtigde vertegenwoordiger, binnen een termijn van 40 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van de aanvraag om advies, of indien de betrokkene gebruik heeft gemaakt van de in § 3, eerste lid, bedoelde mogelijkheid, binnen een termijn van 30 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van zijn opmerkingen of van de datum waarop hij door de om advies verzochte overheid werd gehoord.

Terzelfder tijd zendt de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders het door de syndicus-voorzitter samengestelde dossier van de kandidaat over aan de Minister van Justitie.

§ 4. Nadat de Minister van Justitie de definitieve adviezen en het dossier heeft ontvangen, draagt hij een kandidaat ter benoeming voor aan de Koning.
§ 5. De Koning bepaalt de procedure en de regels voor de voortzetting van het deurwaarderskantoor in geval van ontslag, overlijden, schorsing of afzetting.”

Het Gerechtelijk Wetboek schrijft geen nadere regels voor over de inhoud van het advies dat door de raad van de arrondissementskamer moet worden uitgebracht of over de werkwijze van de FOD Justitie en de minister van Justitie bij de voordracht van een kandidaat. Met verschillende omzendbrieven is evenwel gepoogd de adviesverlening te stroomlijnen en een betere vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten mogelijk te maken.

3.2. In omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 ‘betreffende de adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders’ (hierna: omzendbrief nr. 116) is bepaald dat kandidaten bij hun kandidaatstelling voortaan gebruik dienen te maken van een standaard *curriculum vitae* (cv), waarbij zij een gemotiveerd advies van vroegere en huidige werkgevers voegen, en dat de raad van de arrondissementskamer vervolgens op een standaardformulier een ‘globaal advies’ uitbrengt, waarin de kandidaten worden beoordeeld op welbepaalde criteria. Tevens werd de opdracht van de FOD Justitie en van de minister van Justitie verduidelijkt.

In arrest nr. 222.142 van 18 januari 2013 oordeelde de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State dat omzendbrief nr. 116 geen reglementair karakter heeft en dat de toepassing van de erin vermelde criteria ervaring in de gemeente en in het kantoor, op zich, niet tot een regelmatige rangschikking van de kandidaten kan leiden.

3.3. Met omzendbrief nr. 196 van 8 mei 2012 ‘betreffende de adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders’ (hierna: omzendbrief nr. 196) werd omzendbrief nr. 116 vervangen. Deze nieuwe omzendbrief, waarover de minister stelt dat het om een loutere beleidslijn in de totstandkoming van de benoemingsbesluiten gaat, is in de voorliggende zaak toegepast. De omzend-

brief bepaalt dat de benoeming van gerechtsdeurwaarders verloopt volgens de hierna beschreven procedure:

- 1) De kandidaten maken bij hun kandidaatstelling gebruik van een standaard cv, waarbij adviezen van de vroegere en huidige werkgevers omtrent de bekwaamheid en de vaardigheden van de kandidaat gevoegd kunnen worden. Deze adviezen worden uitgebracht op standaardformulieren ‘gemotiveerd advies’. De kandidaat bezorgt zijn kandidatuur met de erbij behorende documenten aan de syndicus-voorzitter van de raad van de bevoegde arrondissementskamer.
- 2) Er wordt aanbevolen dat de raad van de arrondissementskamer de kandidaat vervolgens uitnodigt voor een persoonlijk gesprek. Op basis van dit gesprek, het standaard cv en de formulieren ‘gemotiveerd advies’ dient de raad van de arrondissementskamer dan op een standaardformulier een ‘globaal advies’ uit te brengen. In dit ‘globaal advies’ moet een conclusie omtrent de ‘bekwaamheid’ van de kandidaat worden geformuleerd die minstens de volgende elementen dient te bevatten: ‘beroepsbekwaamheid en ervaring op het terrein’, ‘kennis van de procedures, regels,...’ en ‘kwaliteit van het werk en ingesteldheid’. Daarnaast moet het ‘globaal advies’ ook een conclusie over de ‘vaardigheden’ van de kandidaat bevatten, waarin minstens de volgende elementen aan bod komen: ‘sociale vaardigheden’, ‘organisatie en efficiëntie’, ‘leidinggeven en coaching’ en ‘aanpassing aan moderne technologieën’. De ‘bekwaamheid’ van de kandidaat wordt gequoteerd op 25 punten, diens ‘vaardigheden’ op 10 punten.
- 3) Formuleert de kandidaat geen opmerkingen op dit advies, dan wordt het aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders toegezonden. Indien de kandidaat wel opmerkingen doet gelden kan hij nogmaals worden gehoord, waarna de raad van de arrondissementskamer een definitief ‘globaal advies’ uitbrengt en dit bezorgt aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders. Het dossier wordt daarna door de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders aan de FOD Justitie toegezonden.
- 4) Uitgaande van het dossier, waaraan ook de adviezen van de procureur-generaal en van de procureur des Konings zijn toegevoegd, geeft de FOD Justitie een algemene quoterings per kandidaat, die de grondslag vormt voor een rangschikking van de kandidaten. Voor deze quoterings houdt de FOD Justitie enerzijds rekening

met de ‘anciënniteit/beroepservaring’ van de kandidaat. Dit onderdeel staat op 35 punten, die verdiend kunnen worden volgens drie criteria: ‘globale ervaring’ (20 punten), ‘ervaring in het arrondissement’ (8 punten) en ‘plaatsvervangingen’ (7 punten). Anderzijds wordt rekening gehouden met de ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaat zoals deze werden beoordeeld in het ‘globaal advies’ van de raad van de arrondissementskamer dat eveneens op 35 punten is gequoteerd.

Bij gelijke puntenscores wordt vervolgens en zo nodig rekening gehouden met ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt’ (hierna ook: ‘andere elementen’). Het gaat om de volgende elementen: ‘actief in beroepsvereniging’, ‘academische kennis en activiteiten / publicaties, voordrachten en uiteenzettingen’, ‘gevolgde nuttige opleidingen’ en ‘andere nuttige ervaring’.

5) Volgens de rangschikking die door de FOD Justitie is opgesteld, de adviezen en de elementen uit het dossier draagt de minister van Justitie een kandidaat voor benoeming voor.

6) De benoeming gebeurt uiteindelijk door de Koning.

4.1. In het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012 worden twee vacante betrekkingen bekendgemaakt voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Leuven. Meer bepaald is er een vacante standplaats in Leuven en een vacante standplaats in Tienen.

4.2. Voor het ambt van gerechtsdeurwaarder met standplaats te Leuven – de benoeming die in de voorliggende zaak wordt bestreden – dienen 21 personen hun kandidatuur in, onder wie verzoekster en de tussenkomende partij.

4.3. Op 6 september 2012 vraagt de minister van Justitie de bij artikel 512, § 2 en § 3, van het Gerechtelijk Wetboek vereiste adviezen.

4.4. Op 15 augustus 2012 brengt de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Leuven (hierna: de raad van de arrondissementskamer) over verzoekster een ‘globaal advies’ uit.

Verzoekster krijgt voor het criterium ‘bekwaamheid’ 22,5/25 en voor het criterium ‘vaardigheden’ 9/10, hetgeen resulteert in een eindquotering van 31,5/35.

De raad van de arrondissementskamer formuleert nog een ‘bijkomend globaal advies’, waarbij een vormelijke vergissing wordt rechtgezet. Verzoeksters eindscore blijft behouden.

4.5. Eveneens op 15 augustus 2012 brengt de raad van de arrondissementskamer over de tussenkomende partij een ‘globaal advies’ uit. Zij krijgt 22,5/25 voor het criterium ‘bekwaamheid’ en 9/10 voor het criterium ‘vaardigheden’, hetgeen resulteert in een eindscore van 31,5/35.

Nadat de tussenkomende partij werd gehoord omtrent dit ‘globaal advies’, besluit de raad van de arrondissementskamer dat de oorspronkelijke eindscore behouden blijft.

4.6. Respectievelijk op 4 en 8 oktober 2012 verstrekt de procureur des Konings te Leuven een gunstig advies met betrekking tot de tussenkomende partij en verzoekster.

Op 15 oktober 2012 verleent de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel een gunstig advies met betrekking tot verzoekster en de tussenkomende partij.

4.7. De FOD Justitie gaat overeenkomstig omzendbrief nr. 196 vervolgens over tot het opstellen van een rangschikking. Daarvoor beoordeelt zij

de ‘anciënniteit/beroepservaring’ van de kandidaten. Zowel verzoekster als de tussenkomende partij krijgen voor dit onderdeel een score van 35/35. Samen met de punten van het ‘globaal advies’ van de raad van de arrondissementskamer resulteert dit zowel voor verzoekster als voor de tussenkomende partij in 66,5/70. Beiden behoren daarmee tot de zes kandidaten die het hoogst gerangschikt staan. Voor deze zes kandidaten worden de ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt’ beoordeeld om een kandidaat te selecteren die voor benoeming in de vacante standplaats te Leuven zal worden voorgedragen.

Uiteindelijk wordt de tussenkomende partij voor benoeming voorgedragen.

4.8. Bij koninklijk besluit van 17 juni 2013 wordt de tussenkomende partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Leuven.

Bij ministerieel besluit van 11 juli 2013 wordt het kantoor van de tussenkomende partij gevestigd te Leuven.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Het middel is ontleend aan de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de formelemotiveringswet), het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveeringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het beginsel van de gelijke toegang tot

openbare ambten, de vereiste van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Verzoekster voert aan dat het koninklijk besluit van 17 juni 2013 geen motivering bevat waaruit blijkt dat de verwerende partij haar kandidatuur heeft onderzocht voor wat betreft de ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt’, terwijl dit wel het geval is voor de tussenkomende partij. Het bestreden benoemingsbesluit vermeldt niet waarom zij voor de ‘andere elementen’ minder goed scoort dan de tussenkomende partij en voorziet dan ook niet in een afdoende motivering waaruit blijkt dat de titels en verdiensten op zorgvuldige wijze tegenover elkaar werden afgewogen. Verzoekster stelt dat zij bijgevolg niet weet waarom aan de kandidatuur van de tussenkomende partij de voorkeur werd gegeven.

Verzoekster besluit daaruit dat het bestreden benoemingsbesluit onwettig is en dat het dan ook niet de vereiste wettige grondslag kan vormen voor het ministerieel besluit van 11 juli 2013 – dat op het koninklijk besluit van 17 juni 2013 steunt – zodat ook dit tweede bestreden besluit dient te worden vernietigd.

6. In de memorie van wederantwoord betoogt verzoekster dat zij in haar verzoekschrift heeft uiteengezet op welke wijze de door haar aangevoerde bepalingen en beginselen door het bestreden benoemingsbesluit worden geschonden en dat zij voorts geenszins moet aantonen dat zij bij een volledige toetsing aan de criteria met zekerheid de kandidaat met de beste beoordeling zou zijn, doch dat het volstaat dat er een kans bestaat op een beter resultaat.

Wat de gegrondheid van het middel betreft stelt verzoekster, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, dat de omstandigheid dat een positieve motivering volstaat niet belet dat nog steeds vereist is dat uit het bestreden besluit uitdrukkelijk blijkt, vooreerst, dat de benoemende overheid effectief de aanspraken en verdiensten van de kandidaten heeft vergeleken op grond van beschikbare, relevante informatie en met toepassing van objectieve en perti-

nente criteria en, voorts, op grond van welke motieven geput uit deze vergelijking de voorkeur aan een bepaalde kandidaat wordt gegeven. Zij benadrukt dat uit het bestreden benoemingsbesluit niet blijkt dat een vergelijking van de titels en verdiensten op grond van de ‘andere elementen’ zoals vermeld in omzendbrief nr. 196 heeft plaatsgevonden.

7. In haar laatste memorie beklemtoont verzoekster dat de in het bestreden benoemingsbesluit opgenomen motivering te vaag en karig is om de niet-benoemde kandidaten toe te laten te achterhalen waarom precies voor de tussenkomen partij werd gekozen.

Beoordeling

8. De Raad van State stelt met de verwerende partij en de tussenkomen partij vast dat het enigszins incongruent kan overkomen om in één en hetzelfde middel gelijktijdig de verplichting tot formele motivering, het materiële motiveringsbeginsel *juncto* de ontstentenis van rechtens vereiste feitelijke grondslag én het redelijkheidsbeginsel te koppelen.

Uit de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift blijkt echter genoegzaam de wezenlijke grief van verzoekster, namelijk dat uit de motivering van het bestreden benoemingsbesluit niet blijkt dat de verwerende partij haar kandidatuur (ernstig) heeft onderzocht op het vlak van de ‘andere elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt van gerechtsdeurwaarder’ terwijl dit wel het geval is voor de tussenkomen partij. Dit wijst, aldus het middel, op een onzorgvuldig handelende overheid die daarmee het recht miskent op gelijke toegang tot de overheidsbetrekkingen waarop verzoekster aanspraak mag maken.

Het middel is in zoverre ontvankelijk.

9. De benoeming tot gerechtsdeurwaarder is een benoeming in een overheidsbetrekking. Het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen in overheids-

betrekkingen, krachtens hetwelk iedere burger gelijke toegang heeft tot zulke ambten, houdt in dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten moeten worden onderzocht en vergeleken aan de hand van objectieve en pertinente criteria. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid zich daartoe grondig informeert en haar beslissing met zorg voorbereidt.

10. De benoeming tot gerechtsdeurwaarder is voorts een benoeming naar keuze. De overheid beschikt hierbij over een ruime beoordelingsbevoegdheid, inzonderheid wat betreft de criteria die zij voor de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in aanmerking neemt en het gewicht dat zij aan deze criteria toekent, vooropgesteld dat ze objectief en pertinent zijn en op alle kandidaten op gelijke wijze worden toegepast. De Raad van State mag zich op dit vlak niet in de plaats van de overheid stellen. Hij mag wel nagaan of de benoemende overheid op een willekeurige wijze van haar beoordelingsbevoegdheid gebruik heeft gemaakt. Dit zal enkel het geval zijn indien de benoemende overheid handelt op een wijze waarop geen ander naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelend bestuur in dezelfde omstandigheden zou handelen. Dan moet worden vastgesteld dat de benoemende overheid onredelijk heeft gehandeld en dient de Raad van State beteugelend op te treden.

De Raad van State is aldus bevoegd om na te gaan of het bestuur bij de vergelijking van de kandidaat-gerechtsdeurwaarders objectieve criteria, die verband houden met de functie, heeft gehanteerd en of het bestuur, afgaand op de feitelijke gegevens die voorlagen en die het juist heeft bevonden, niet elke redelijkheid te buiten is gegaan door aan de tussenkomen partij de voorkeur te geven.

11. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de formelemotiveringswet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de

perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Het besluit tot benoeming van een gerechtsdeurwaarder dient overeenkomstig de formelemotiveringswet de feitelijke en juridische overwegingen te bevatten die eraan ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Een positieve motivering volstaat: er moet worden aangeduid waarom de benoemde kandidaat de voorkeur heeft gekregen, er moet niet worden uiteengezet waarom de andere kandidaten niet zijn benoemd. Dit betekent evenwel niet dat het benoemingsbesluit beperkt mag zijn tot de enkele vermelding dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult of dat het kan volstaan de kwaliteiten van de benoemde op te sommen. Uit het besluit moet kunnen worden afgeleid welke redenen het bestuur ertoe gebracht hebben de ene kandidaat boven de andere te verkiezen. Dit betekent niet dat noodzakelijkerwijze de aanspraken van alle kandidaten besproken moeten worden, maar wel dat het bestuur de criteria aanwijst op grond waarvan zij er uiteindelijk toe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven, hetgeen de teleurgestelde kandidaten moet toelaten in te zien op grond van welke objectieve en pertinente criteria zij werden voorbijgegaan.

12. Uitgaande van hun score voor de onderdelen ‘anciënniteit/beroepservaring’ en ‘bekwaamheid en vaardigheden’ realiseerden verzoekster en de tussenkommende partij een totaalscore van 66,5/70 en rangschikten zich hiermee *ex aequo* bij de zes kandidaten met de hoogste totaalscore.

Deze zes kandidaten werden vervolgens vergeleken op het vlak van ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd

aan het ambt', meer bepaald wat betreft de elementen 'actief in beroepsvereniging', 'academische kennis en activiteiten / publicaties, voordrachten en uiteenzettingen', 'gevolgde nuttige opleidingen' en 'andere nuttige ervaring'.

13. Het bestreden benoemingsbesluit vermeldt daaromtrent:

“Overwegende dat deze zes kandidaten allen de hoogste score hebben gekregen van 66,5 punten;

Overwegende dat slechts twee vacatures werden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012; dat aldus niet alle kandidaten die een zelfde hoge score hebben gekregen voor een benoeming in aanmerking komen, gelet op het beperkt aantal in te vullen ambten; dat het dus nodig is om toepassing te maken van de bijkomende criteria om tot een keuze te kunnen komen;

Overwegende dat op basis van het dossier zoals ingediend door de kandidaten blijkt dat de heer Nelissen Bert zich inzake de bijkomende criteria onderscheidt van de overige kandidaten, in het bijzonder omwille van zijn actieve betrokkenheid binnen de Nationale vereniging van kandidaat-gerechtsdeurwaarders als lid van het directiecomité, van de studiedienst en de commissie statuut en als actief participerend lid van de Gemengde Werkgroep 'Permanente Vorming' van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders en de Nationale Vereniging van Kandidaat-Gerechtsdeurwaarders, daarnaast wegens zijn talrijke publicaties waaronder de medewerking aan het themawetboek 'Codex Gerechtsdeurwaarders 2012' uitgegeven door Larcier in oktober 2012; wegens zijn uiteenzettingen en voordrachten onder andere aan eerste- en derdejaarsstudenten Rechtspraktijk van de KH Leuven, aan de studenten Rechtspraktijk van het Centrum voor Volwassenenonderwijs Leuven en aan de studenten 3° jaar boekhouding HIK te Geel; zijn talrijke deelnames aan opleidingen waaronder de opleiding tot erkend schuldbemiddelaar (gespecialiseerde cursus schuldbemiddeling 64-uur) en het getuigschrift 'Praktijk aan de balie'; en tot slot wegens zijn andere nuttige ervaring, waaronder een samenwerkingsproject met het parket van de Procureur des Konings rond de bestrijding van fictieve vennootschapszetels in het gerechtelijk arrondissement Leuven.”

Uit deze overwegingen blijkt dat de overheid de zes kandidaturen waaraan de hoogste score werd toegekend effectief heeft vergeleken wat betreft de 'andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt'. Dit kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat de verwerende partij vermeldt dat zij, op basis van het dossier zoals het door de kandidaten werd ingediend, van oordeel is dat de tussenkomende partij zich van de andere kandidaten onderscheidt omwille van diverse elementen die alle betrekking hebben op de 'andere elementen' zoals deze worden aangereikt in omzendbrief nr. 196, na-

melijk ‘actief in beroepsvereniging’, ‘academische kennis en activiteiten / publicaties, voordrachten en uiteenzettingen’, ‘gevolgde nuttige opleidingen’ en ‘andere nuttige ervaring’.

De verwerende partij vermeldt vervolgens ook concreet op welke wijze de tussenkomende partij zich, wat deze elementen betreft, van de andere kandidaten onderscheidt.

Er zij dan vastgesteld dat het bestreden benoemingsbesluit vermeldt op grond van welke criteria de verwerende partij er uiteindelijk toe gekomen is aan de tussenkomende partij de voorkeur te geven en dat het de concrete gegevens bevat die verzoekster in staat stellen die criteria en hun concrete beoordeling in alle duidelijkheid te achterhalen.

14. Verzoekster voert in het middel niet aan, laat staan dat zij daarvan het bewijs levert, dat de gehanteerde beoordelingselementen niet objectief en pertinent zijn, noch dat de positievere beoordeling van de tussenkomende partij onterecht of onredelijk zou zijn of dat zij direct zichtbaar grotere aanspraken op een benoeming kan laten gelden waardoor de keuze voor de tussenkomende partij als onredelijk overkomt.

15. In haar kritiek op het tweede bestreden besluit vertrekt verzoekster vanuit de redenering dat het bestreden benoemingsbesluit onwettig is omdat het genomen is met miskenning van de door haar in haar eerste middel aangehaalde beginselen en bepalingen. Aangezien dit niet het geval is moet ook de argumentatie tegen het tweede bestreden besluit worden afgewezen.

16. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

17. Het tweede middel is ontleend aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de vereiste van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en het beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten.

Verzoekster voert aan dat de verwerende partij zich blijkens het bestreden benoemingsbesluit uitdrukkelijk bij de door de raad van de arrondissementskamer uitgebrachte beoordeling en advisering aansluit zodat de adviezen van deze laatste zelf moeten voorzien in een motivering die blijk geeft van een zorgvuldige beoordeling van de kandidaten. Verzoekster is van oordeel dat dit geenszins het geval is en dat zij volstrekt in het ongewisse blijft om met kennis van zaken na te gaan of de beoordeling van haar kandidatuur en deze van de tussenkomen de partij correct is verlopen en of de beide kandidaturen zorgvuldig met elkaar werden vergeleken. Ter adstructie van haar stelling wijst zij erop dat de beoordeling van haar kandidatuur en die van de tussenkomen de partij identiek werd verwoord. Voorts haalt zij puntsgewijs de volgende elementen aan die volgens haar getuigen van een gebrek aan zorgvuldigheid:

- Het op haar betrekking hebbende advies bevat een aantal materiële fouten die zij aan de raad van de arrondissementskamer heeft signaleerd.
- Nergens worden de parameters vermeld op grond waarvan de raad van de arrondissementskamer tot zijn quoterings is gekomen. Ter illustratie wijst verzoekster erop dat in het advies over de tussenkomen de partij opmerkingen worden gemaakt met betrekking tot het ontbreken van een deel van het verplicht bij te voegen stageboekje; dat in het advies over kandidaat B.G. opmerkingen worden gemaakt met betrekking tot een aanspreektitel en een foutief vermelde datum en dat in het advies over kandidaat W.D. opmerkingen worden gemaakt over het niet bijvoegen van twee brieven. In het advies over verzoekster worden dan weer geen opmerkingen gemaakt en zij wordt tijdens het gesprek met de raad zelfs mondeling

met haar dossier gefeliciteerd. Niettemin resulteert dit in een gelijke score van 31,5/35 voor haar en de tussenkomende partij en in een score van 30/35 voor B.G. en 29/35 voor W.D.

- Het advies over de tussenkomende partij vermeldt een stage die minder bedraagt dan de wettelijk verplichte stage.
- Het advies over de tussenkomende partij vermeldt dat vier ‘gemotiveerde adviezen’ werden bijgevoegd terwijl volgens het dossier slechts twee adviezen werden bijgevoegd.
- De raad van de arrondissementskamer heeft nagelaten de tussenkomende partij bijkomende informatie te vragen over het feit dat zij geen ‘gemotiveerde adviezen’ in de zin van omzendbrief nr. 196 heeft overgelegd van haar belangrijkste werkgevers, te weten gerechtsdeurwaarder P.D. en gerechtsdeurwaarder J.H. De tussenkomende partij voegt wel twee adviezen toe in de zin van omzendbrief nr. 116, maar die blijven slechts twee jaar geldig en aangezien ze dateren van 24 november 2009, respectievelijk 26 november 2009, mocht er geen rekening mee worden gehouden. Weliswaar dienen overeenkomstig omzendbrief nr. 196 voor afgesloten periodes geen nieuwe ‘gemotiveerde adviezen’ te worden gevraagd, maar te dezen gaat het niet om een afgesloten periode aangezien de tussenkomende partij tot 20 mei 2011 voor deze gerechtsdeurwaarders heeft gewerkt, aldus verzoekster. Zij betoogt voorts dat de raad van de arrondissementskamer de tussenkomende partij evenmin heeft bevraagd over het feit dat zij van gerechtsdeurwaarder P.H., nochtans een recente werkgever, geen ‘gemotiveerd advies’ heeft bijgevoegd.
- Het advies over de tussenkomende partij vermeldt niets over de omstandigheid dat de tussenkomende partij bij de rubriek ‘opleidingen’ alle discussievergaderingen met de statuutcommissie van de nationale vereniging van kandidaat-gerechtsdeurwaarders heeft vermeld, ofschoon dit geen opleidingen betreffen.

Verzoekster betoogt dat de raad van de arrondissementskamer ondanks voormelde onzorgvuldigheden haar toch dezelfde score heeft toegekend als de tussenkomende partij en dat ook de verwerende partij deze fouten niet heeft rechtgezet, maar – integendeel – blindelings is voortgegaan op het ‘globaal advies’

van de arrondissementskamer en op het ingediende *curriculum vitae* zonder een diepgaand onderzoek te voeren.

Verzoekster besluit daaruit dat het bestreden benoemingsbesluit onwettig is en dat het dan ook niet de vereiste wettige grondslag kan vormen voor het ministerieel besluit van 11 juli 2013 – dat op het koninklijk besluit van 17 juni 2013 steunt – zodat ook dit tweede bestreden besluit dient te worden vernietigd.

18. In de memorie van wederantwoord repliceert verzoekster dat zij belang heeft bij het middel omdat het gegrond bevinden ervan de raad van de arrondissementskamer noopt tot een nieuw en zorgvuldiger onderzoek en aldus de kans bestaat dat dit onderzoek in haar voordeel uitdraait. Zij wijst er voorts op dat zij in haar verzoekschrift heeft uiteengezet op welke wijze zij de formelemotiveringsplicht geschonden acht.

Wat de gegrondheid van het middel betreft, wijst verzoekster erop dat de verwerende partij niet betwist dat de motivering van de beide adviezen quasi identiek is. Zij stelt dat de verwerende partij evenwel ten onrechte beweert dat beide kandidaten niet of nauwelijks van elkaar verschillen en merkt op dat de kans dat voor eenzelfde betrekking twee identieke kandidaten postuleren nihil is. Voorts stelt zij vast dat noch de verwerende, noch de tussenkomenende partij haar argumentatie betwist omtrent het ontbreken van een ‘gemotiveerd advies’ in de zin van omzendbrief nr. 196 van de belangrijkste werkgevers van de tussenkomenende partij. Verzoekster stelt in dat verband nog dat het gekend is dat gerechtsdeurwaarder J.H. geen advies over de tussenkomenende partij wilde verlenen en dat gerechtsdeurwaarder P.D. wel een nieuw advies heeft verleend, maar één dat minder gunstig was. Zij wijst er voorts op dat de verwerende partij evenmin betwist dat de tussenkomenende partij geen ‘gemotiveerd advies’ van gerechtsdeurwaarder P.H. heeft bijgevoegd ofschoon dit een recente werkgever is, en al evenmin dat de tussenkomenende partij bij de rubriek ‘gevolgde opleidingen’ alle discussievergaderingen heeft vermeld, terwijl dit geen opleidingen zijn.

19. In haar laatste memorie betoogt verzoekster dat het aan de verwerende partij staat om een motivering te verstrekken waaruit *prima facie* blijkt dat zij een ernstig onderzoek van de kandidaturen heeft doorgevoerd en dat dit te dezen niet het geval is. De omstandigheid dat de bewoordingen in de adviezen over de tussenkomende partij en verzoekster sterk gelijklopend zijn, wijst volgens haar op het gebruik van een standaardformulering die enkel detaillistisch wordt gewijzigd en die bijgevolg geen afdoende motivering uitmaakt. Zij geeft nog een reeks argumenten die volgens haar getuigen van een gebrek aan zorgvuldig onderzoek door de raad van de arrondissementskamer.

Beoordeling

20. Verzoekster heeft de hoogste score gekregen die de raad van de arrondissementskamer aan een kandidaat wou toekennen en heeft er dienvolgens geen belang bij om aan te voeren dat haar kandidatuur niet met de vereiste zorgvuldigheid zou zijn onderzocht of dat het over haar uitgebrachte advies onvoldoende zou zijn gemotiveerd.

Net zo min heeft verzoekster belang erbij, aan te tonen dat de puntentoekenning aan kandidaten waarover deze rechtsstrijd geen betrekking heeft niet deugdelijk onderbouwd is of dat andere kandidaten punten te kort kregen.

Zij heeft er in het kader van het voorliggende beroep wel belang bij om aan te tonen dat de beoordeling van de kandidatuur van de tussenkomende partij onzorgvuldig is gebeurd en dat het voor haar niet duidelijk is waarom de tussenkomende partij, net als zij, de hoogst toegekende score heeft verkregen. Het middel is slechts in die mate ontvankelijk.

21. Ter adstructie van de vermeende onzorgvuldige beoordeling door de raad van de arrondissementskamer wijst verzoekster er in eerste instantie op dat de adviezen over haar en de tussenkomende partij nagenoeg identiek zijn.

Over de ‘bekwaamheid’ en de ‘vaardigheden’ van verzoekster oordeelt de raad van de arrondissementskamer:

“De kandidate is 39 jaar oud en heeft haar stage aangevat op 01.10.1993. De stage werd gehomologeerd op 20.03.1999. De kandidate heeft een jarenlange ervaring in het gerechtelijk arrondissement Leuven en is er steeds op hetzelfde kantoor werkzaam geweest. Wat de bekwaamheid van de kandidate betreft leidt de Raad uit de voorgelegde stukken af dat de kandidate een voldoende grote beroepsbekwaamheid bezit. Uit haar jarenlange ervaring blijkt dat zij een grondige kennis heeft opgedaan op het terrein. Zij kent de procedure en de regels. Uit de gemotiveerde adviezen blijkt dat de kandidate tot op heden steeds tot ieders tevredenheid heeft gewerkt en een correcte instelling heeft.
[...]

Uit het gesprek en de adviezen blijkt dat de kandidaat sociaal evenwichtig is. Zij blijkt ook over de nodige organisatorische vaardigheden te beschikken en is efficiënt in haar optreden. Ook wat leiding en coaching betreft scoort de kandidaat. Zij is op de hoogte van de laatste technologieën en volgt de evolutie op de voet.”

De bekwaamheid en de vaardigheden van de tussenkomende partij worden door de raad van de arrondissementskamer als volgt beoordeeld:

“De kandidaat is 41 jaar oud en heeft zijn stage aangevat op 11.08.1995. De stage werd gehomologeerd op 28.03.1998. De kandidaat heeft een jarenlange ervaring in het gerechtelijk arrondissement Leuven en heeft er op twee kantoren gewerkt. Wat de bekwaamheid van de kandidaat betreft leidt de Raad uit de voorgelegde stukken af dat de kandidaat zeker beschikt over een voldoende grote beroepsbekwaamheid. Uit zijn jarenlange ervaring blijkt dat hij een grondige kennis heeft opgedaan op het terrein. Hij heeft een grondige kennis van de procedure en de regels. Uit de gemotiveerde adviezen blijkt dat de kandidaat tot op heden steeds tot ieders tevredenheid heeft gewerkt en een correcte instelling heeft.
[...]

Uit het gesprek en de adviezen blijkt dat de kandidaat sociaal evenwichtig is. Hij blijkt ook over de nodige organisatorische vaardigheden te beschikken en is efficiënt in zijn optreden. Hij heeft een uitmuntende staat van dienst wat betreft de leiding en coaching van een kantoor. Hij is op de hoogte van de laatste technologieën en volgt de evolutie op de voet.”

Anders dan verzoekster stelt gaat het niet om loutere stijlformules. De motivering geeft aan wat de criteria zijn waarop de kandidatuur – elke kandidatuur – is getoetst. Verzoekster stelt terecht dat de bewoordingen waarmee haar kandidatuur en deze van de tussenkomende partij werden beoordeeld, vrij

gelijklopend zijn. Dit is evenwel niet onwettig aangezien de motivering voldoende concreet aan de betrokken kandidaat is aangepast. Een groot parallelisme in de bewoordingen van de beschrijvingen maakt net dat de verschillen tussen de kandidaten duidelijk zijn en maakt een vergelijking tussen de kandidaten in zekere zin ook gemakkelijker. Hieruit kan op zich niet worden afgeleid dat de kandidaturen onzorgvuldig zouden zijn beoordeeld. De tussenkomende partij merkt overigens terecht op dat de adviezen nuanceverschillen bevatten. Zo stelt de arrondissementskamer met betrekking tot verzoekster vast dat zij “een voldoende grote beroepsbekwaamheid bezit” en dat uit haar jarenlange ervaring blijkt dat zij “de procedure en de regels [kent]”, terwijl voor de tussenkomende partij wordt vastgesteld dat zij “zeker beschikt over een voldoende grote beroepsbekwaamheid” en zij “een grondige kennis van de procedure en de regels [heeft]”. Wat leiding en coaching betreft “scoort” verzoekster en is de tussenkomende partij “uitmuntend”. Er kan derhalve niet ontkend worden dat de motivering in hoofde van de tussenkomende partij aldus toch nog iets positiever is dan voor verzoekster. Dit heeft de raad van de arrondissementskamer evenwel niet belet om ook aan verzoekster het maximum van de punten toe te kennen.

22. De omstandigheid dat nergens de parameters worden vermeld op grond waarvan de raad van de arrondissementskamer de punten heeft toegekend, levert niet het bewijs van een onzorgvuldige beoordeling. Evenmin kan een onzorgvuldigheid worden ontwaard in het gegeven dat de raad van de arrondissementskamer, ondanks een opmerking over het ontbreken van een deel van het stageboekje, de tussenkomende partij de hoogst toegekende score heeft gegeven. De tussenkomende partij had het manco – volgens haar louter het ontbreken van de datum van beëindiging van haar stage, hetgeen niet van belang zou zijn omdat haar stage wel degelijk werd gehomologeerd – immers blijkbaar nog genoegzaam aan de raad van de arrondissementskamer verklaard tijdens het persoonlijk gesprek en dus alvorens het advies werd verleend. Overigens geeft het feit dat de raad van de arrondissementskamer bij diverse kandidaten opmerkingen heeft geformuleerd, er net blijk van dat de diverse dossiers met de nodige zorgvuldigheid werden onderzocht en dat gebreken in de kandidaturen werden opgemerkt.

In haar laatste memorie voert verzoekster aan dat die “rechtzetting” door de tussenkomende partij buiten de termijn is gebeurd waarbinnen de kandidaatstellingen moeten worden ingediend en dat de raad van de arrondissementskamer onzorgvuldig heeft gehandeld door deze “rechtzetting” toe te laten en er rekening mee te houden. Nog daargelaten de vraag of deze stelling terecht is – het lijkt immers net de bedoeling van enerzijds het persoonlijk gesprek met de kandidaat-gerechtsdeurwaarder en anderzijds de in toenmalig artikel 512, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek voorziene mogelijkheid om opmerkingen te formuleren bij het initieel ‘globaal advies’ van de raad van de arrondissementskamer dat een kandidaat elementen uit zijn kandidaatstelling kan verduidelijken en opmerkingen van de raad van de arrondissementskamer kan beantwoorden en “rechtzetten” of zelf opmerkingen kan formuleren – moet worden vastgesteld dat verzoekster hiermee een andere grondslag aan haar argument geeft, hetgeen zij niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in haar laatste memorie kan doen.

23. Het initiële ‘globaal advies’ omtrent de tussenkomende partij vermeldt inderdaad – verkeerdelijk – een stageperiode van minder dan twee jaar. Het gaat evenwel om een vergissing die de raad van de arrondissementskamer met eenparigheid van stemmen heeft rechtgezet in het ‘bijkomend globaal advies’ dat werd uitgebracht naar aanleiding van de behandeling van de opmerkingen van de tussenkomende partij.

24. Verzoeksters argument dat slechts twee ‘gemotiveerde adviezen’ werden bijgevoegd faalt in feite. Uit het administratief dossier blijkt immers dat aan de kandidatuur van de tussenkomende partij wel degelijk vier adviezen werden toegevoegd, namelijk van gerechtsdeurwaarder F.D., van gerechtsdeurwaarder J.H., van gerechtsdeurwaarder P.D. en van gerechtsdeurwaarder J.S.

25. Omzendbrief nr. 196 – die op zich al niet meer is dan een beleidslijn – stelt omtrent het bijvoegen van adviezen van vroegere en huidige werkgevers van de kandidaat-gerechtsdeurwaarder hetgeen volgt:

“De kandidaat-gerechtsdeurwaarder wordt aangespoord om, bij middel van een hierbij aanbevolen standaardformulier, zelf aan zijn vroegere en huidige werkgevers om advies te vragen. In dit document wordt aan de (vroegere) werkgevers gevraagd om advies uit te brengen over de bekwaamheid en de verschillende vaardigheden van de kandidaat. De kandidaat zendt de bekomen adviezen zo spoedig mogelijk, en bij voorkeur binnen de maand na bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad, over aan de Raad van de arrondissementskamer om zijn dossier te vervolledigen.

Er geldt hier geen minimum- of maximumaantal: het is aan de kandidaat zelf om het aantal adviezen te bepalen, en om aldus zijn dossier zo goed mogelijk te onderbouwen. Om een actualiteitswaarde te hebben is het aangewezen geen ‘gemotiveerd advies’, ingevuld door een huidige werkgever, bij te voegen dat ouder is dan twee jaar (vanaf de datum van de ondertekening). Adviezen uitgebracht omtrent een afgesloten periode van tewerkstelling kunnen onbeperkt geldig blijven.”

In de mate verzoekster aanvoert dat het dossier van de tussenkomende partij geen enkel ‘gemotiveerd advies’ van haar belangrijkste en recentste werkgevers zou bevatten, dient te worden vastgesteld dat de tussenkomende partij bij haar kandidaatstelling onder meer het ‘gemotiveerd advies’ van 27 juli 2012 van gerechtsdeurwaarder F.D. en het advies van 25 juni 2012 van gerechtsdeurwaarder J.S., zijnde de recentste werkgever van de tussenkomende partij, heeft toegevoegd.

Terecht stelt verzoekster dat de tussenkomende partij twee oudere adviezen heeft bijgevoegd, namelijk van gerechtsdeurwaarder P.D. en gerechtsdeurwaarder J.H. Aangezien deze adviezen niet werden verstrekt door de huidige werkgever van de tussenkomende partij geldt de aanbeveling – want het betreft slechts een loutere aanbeveling – van omzendbrief nr. 196, dat het aangewezen is geen adviezen bij te voegen die ouder zijn dan twee jaar, niet.

De tussenkomende partij heeft inderdaad geen ‘gemotiveerde adviezen’ in de zin van omzendbrief nr. 196 van gerechtsdeurwaarder P.D., gerechtsdeurwaarder J.H. en gerechtsdeurwaarder P.H. toegevoegd. Daargelaten de vraag of deze adviezen al dan niet bestaan, wat de inhoud ervan is, en wat de reden is waarom de tussenkomende partij er niet over beschikt of ze niet heeft bijgevoegd, moet worden vastgesteld dat het de tussenkomende partij geheel vrij stond

om al dan niet bepaalde ‘gemotiveerde adviezen’ toe te voegen en zij alles in het werk mocht stellen om haar dossier zo goed mogelijk te onderbouwen.

26. De raad van de arrondissementskamer beschikt over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen welke vergaderingen beschouwd kunnen worden als opleidingen. Verzoekster is het hiermee niet eens, maar dat volstaat niet om het oordeel te ontkrachten. Er blijkt bovendien niet dat de raad van de arrondissementskamer de vermeldingen van het bijwonen van de discussievergaderingen met de statuutcommissie van de nationale vereniging van kandidaat-gerechtsdeurwaarders derwijze relevant heeft geacht, dat het een invloed heeft gehad op de inhoud van het ‘globaal advies’ omtrent de tussenkomende partij. In het benoemingsbesluit wordt inderdaad verwezen naar de talrijke deelnames van de tussenkomende partij aan opleidingen maar het betreft voortgezette opleidingen waarnaar verwezen wordt en niet de bewuste vergaderingen.

27. Aldus blijkt dat de motieven, vermeld in het bestreden benoemingsbesluit, steun vinden in het administratief dossier, en dat de verwerende partij op grond van de elementen in het administratief dossier niet op onredelijke dan wel onzorgvuldige wijze tot de vaststelling van de feiten is gekomen.

28. In haar kritiek op het tweede bestreden besluit vertrekt verzoekster vanuit de redenering dat het bestreden benoemingsbesluit onwettig is omdat het genomen is met miskennis van de door haar in haar tweede middel aangehaalde beginselen en bepalingen. Aangezien dit niet het geval is moet ook de argumentatie tegen het tweede bestreden besluit worden afgewezen.

29. Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

30. Het derde middel is ontleend aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet, het zorgvuldigheidsbeginsel, het transparantiebeginsel en het beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten.

Verzoekster voert aan dat de verwerende partij heeft nagelaten om op voorhand op duidelijke wijze de parameters te communiceren die bij de benoeming van doorslaggevend belang zijn. Zij wijst erop dat voor de diverse plaatsen waar zij gepostuleerd heeft telkens verschillende parameters en criteria worden opgegeven om tot benoeming over te gaan. In dat verband verwijst zij naar een benoemingsprocedure in het arrondissement Veurne en zij merkt op dat de verwerende partij daar een groot belang heeft gehecht aan de omstandigheid dat de benoemde kandidaat een verantwoordelijke functie heeft uitgeoefend. Verzoekster betoogt dat het niet te begrijpen valt waarom dit criterium nu plots niet meer van doorslaggevend belang zou zijn en klaagt aan dat in de bestreden besluiten hieromtrent geen motivering is opgenomen. Zij stelt dat zij gelet op haar ervaring – waarbij zij verwijst naar de omstandigheid dat zij de dagdagelijkse leiding heeft over twee kantoren – er alle belang bij heeft dat het criterium van het uitoefenen van een leidinggevende functie thans ook bij de beoordeling van haar kandidatuur zou worden betrokken.

31. In de memorie van wederantwoord betwist verzoekster vooreerst de stelling van de verwerende partij en de tussenkomende partij dat zowel verzoekster als de tussenkomende partij over dezelfde leidinggevende vaardigheden zouden beschikken. Zij stelt dat dit niet uit het bestreden benoemingsbesluit blijkt en dat de verwerende partij dit ook geenszins aannemelijk maakt. De verwerende partij kan, aldus verzoekster, dan ook niet stellen dat het feit dat bepaalde elementen niet als onderscheidende elementen worden aangeduid er hoogstens kan

toe doen besluiten dat de overheid van oordeel zou zijn dat de beide kandidaten voor deze elementen aan elkaar gewaagd zouden zijn.

Zij stelt met verwijzing naar Veurne, Mechelen en Leuven dat het feit dat in verschillende arrondissementen op een totaal andere manier wordt omgegaan met de puntentoekenning een duidelijk voorbeeld is van een verschillende invulling waarbij verschillende maten en verschillende gewichten worden gehanteerd.

Verzoekster benadrukt ten slotte nog eens dat het niet voor betwisting vatbaar is dat het bestreden benoemingsbesluit niet motiveert waarom het criterium ‘leidinggeven’ in de thans voorliggende benoemingsprocedure niet van doorslaggevend belang zou zijn.

32. In haar laatste memorie betoogt verzoekster dat de raad van de arrondissementskamer niet heeft vermeld aan welke criteria het meest belang werd gehecht bij de quoterings en dat er geen correlatie bestaat tussen de motivering van de adviezen en de toegekende scores. Daar waar omzendbrief nr. 116 nog in duidelijke parameters voorziet is dit thans niet meer het geval voor omzendbrief nr. 196. Evenmin bestaat er, zo vervolgt verzoekster, een correlatie tussen het formuleren van opmerkingen in het advies en de toegekende score en zij herhaalt in dat verband dat ofschoon in het advies bij de kandidaatstelling van de tussenkomende partij een opmerking werd geformuleerd en bij haar kandidaatstelling niet, zij toch dezelfde quoterings kregen. Volgens verzoekster is het volstrekt onduidelijk op welke wijze de raad van de arrondissementskamer tot de quoterings is gekomen en blijkt uit niets dat de raad van de arrondissementskamer de gehanteerde criteria voor alle kandidaten op een zelfde manier heeft toegepast. Verzoekster blijft ook bij haar standpunt dat zij op het vlak van leidinggevende capaciteiten beter scoort dan de tussenkomende partij.

Beoordeling

33. Het ‘transparantiebeginsel’ is – ter controle op de naleving van het gelijkheidsbeginsel bij de gunning van overheidsopdrachten – een beginsel van aanbestedingsrecht, geen algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De overheid beschikt over een ruime beoordelingsbevoegdheid, wat betreft de criteria die zij voor de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in aanmerking neemt en het gewicht dat zij aan deze criteria toekent.

Geen algemene regel verplicht de benoemende overheid ertoe om de vergelijking van de kandidaturen te beperken tot uitdrukkelijk vooraf opgesomde profielvereisten of beoordelingscriteria, zolang maar de gehanteerde criteria kenbaar zijn doordat ze worden vermeld of minstens duidelijk blijken uit de concrete gegevens, dat ze objectief en pertinent zijn ten aanzien van de te be-geven functie en dat ze op een gelijke wijze op alle kandidaten worden toegepast.

De criteria aan de hand waarvan de kandidaten werden vergeleken, zijn ontleend aan de aan verzoekster zeer wel bekende omzendbrief nr. 196 of blijken uit de uitgeschreven motivering.

Verzoekster is in staat de pertinentie van de gekozen criteria aan de rechter voor te leggen evenals de concrete toepassing ervan op de ingediende dossiers.

34. Wat betreft de criteria aan de hand waarvan de raad van de arrondissementskamer tot zijn quoteringen komt, beveelt omzendbrief nr. 196 aan dat de kandidaten enerzijds beoordeeld worden op het vlak van ‘bekwaamheid’, waarbij volgende elementen betrokken worden: ‘beroepsbekwaamheid en ervaring op het terrein’, ‘kennis van de procedures, regels,...’ en ‘kwaliteit van het werk en ingesteldheid’. Anderzijds worden de kandidaten ook beoordeeld wat hun ‘vaardigheden’ betreft, waarbij de volgende elementen aan bod zouden komen: ‘sociale

vaardigheden’, ‘organisatie en efficiëntie’, ‘leidinggeven en coaching’ en ‘aanpassing aan moderne technologieën’.

In tegenstelling tot omzendbrief nr. 116 – waar voor elk van de elementen afzonderlijk een deelscore moest worden toegekend – wordt aan de raad van de arrondissementskamer nu een globale quoteringsaanbeveling gegeven waarbij de ‘bekwaamheid’ van de kandidaat wordt gequoteerd op 25 punten en diens ‘vaardigheden’ op 10 punten. De raad van de arrondissementskamer dient aldus niet te verduidelijken hoeveel punten aan elk van de deelcriteria wordt toegekend of hoe de kandidaten op elk van deze deelcriteria hebben gescoord.

Het staat de arrondissementskamers van de verschillende arrondissementen bovendien vrij om binnen hun discretionaire bevoegdheid ter zake een eigen werkwijze te hanteren en aan bepaalde criteria een groter belang te hechten, zolang zij dit bij de beoordeling van de kandidaten binnen eenzelfde benoemingsprocedure op dezelfde wijze toepassen.

35. Het gebruik van een globale beoordeling neemt niet weg dat het criterium ‘leidinggeven en coachen’ bij de beoordeling van de kandidaten werd betrokken. Dit blijkt uit het advies over verzoekster waarin de raad van de arrondissementskamer oordeelde: “Ook wat leiding en coaching betreft scoort de kandidaat”. De beoordeling van de tussenkomen partij was op dat vlak nog positiever aangezien de raad van de arrondissementskamer oordeelde dat zij “een uitmuntende staat van dienst [heeft] wat betreft de leiding en coaching van een kantoor”. Dit verschil in beoordeling belette evenwel niet dat de raad van de arrondissementskamer blijkbaar van oordeel was dat verzoekster over de nodige leidinggevende capaciteiten beschikt, aangezien zij eveneens de maximumscore kreeg die de raad van de arrondissementskamer wenste toe te kennen en aldus, wat het globaal advies betreft, *ex aequo* eindigde met de tussenkomen partij. Zoals reeds opgemerkt verklaart dit ook waarom de bewoordingen van het advies over verzoekster en de tussenkomen partij vrij gelijklopend zijn.

36. Verzoekster toont niet aan dat de beoordeling van de leidinggevende capaciteiten van de tussenkomende partij onredelijk zou zijn en aldus niet tot de maximumscore had mogen leiden. Te dezen blijkt evenmin uit de respectievelijke ‘gemotiveerde adviezen’ van de werkgevers – en verzoekster toont niet aan – dat verzoekster omwille van haar leidinggevende ervaring in vergelijking met de tussenkomende partij direct zichtbaar grotere aanspraken op een benoeming tot gerechtsdeurwaarder kon laten gelden.

37. Aangezien de beide kandidaten aldus, ondanks de positievere bewoordingen omtrent de leidinggevende capaciteiten van de tussenkomende partij, dezelfde score behaalden voor het ‘globaal advies’ van de arrondissementskamer en beiden het maximum scoorden voor het onderdeel ‘anciënniteit/beroepservaring’, deed de verwerende partij een beroep op de in omzendbrief nr. 196 uiteengezette ‘andere elementen’, teneinde na te kunnen gaan op welke wijze de kandidaten zich verder van elkaar onderscheiden. Voortgaande hierop werd de voorkeur aan de tussenkomende partij gegeven.

38. De omstandigheid dat de verwerende partij in andere benoemingsprocedures – hetzij door aansluiting te zoeken bij een advies van een andere raad van de arrondissementskamer hetzij eigener beweging – een doorslaggevend belang zou hebben gehecht aan het criterium ‘leidinggeven’, maakt het thans voorliggende benoemingsbesluit nog niet onwettig. De benoemende overheid beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid om voor elke benoeming de criteria te bepalen die zij bij de beoordeling zal hanteren. Zij is geenszins verplicht om bij elke benoeming exact dezelfde criteria te hanteren en de kandidaten voor een benoeming kunnen er geenszins gerechtvaardigd op vertrouwen dat een benoemingsprocedure aan de hand van exact dezelfde criteria zal verlopen als bij eerdere of andere benoemingen.

39. Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren